

Sygn. akt VIII **Pa 128/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Łanowy-Klimek
Sędziowie:	SSO Joanna Smycz (spr.) SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2016r. w Gliwicach

sprawy z powództwa J. O. (1)

przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowemu (...) Sp. z o.o. w Ś.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 22 czerwca 2016 r. **sygn. akt** IV P 351/14

1. oddała apelację;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.

(-) SSO Joanna Smycz (spr.) (-) SSO Jolanta Łanowy-Klimek (-) SSR del. Renata Stańczak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 128/16

UZASADNIENIE

Powódka J. O. (1), po ostatecznym sprecyzowaniu żądania, domagała się od pozwanej Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. przywrócenia do pracy na dotychczasowych warunkach, ewentualnie odszkodowania w kwocie 23.253 zł brutto oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego.

Na uzasadnienie swojego żądania powódka wskazała, że powody rozwiązania z nią umowy o pracę za wypowiedzeniem są niezgodne z umową o pracę łączącą strony. Wskazała, iż nie prowadziła nigdy działalności konkurencyjnej względem swojego pracodawcy, a pozwanej spółki; uczestniczyła w targach branżowych w K., ale jedynie w celach towarzyskich, nie związanych z działalnością konkurencyjną względem pozwanej; nie naruszyła tajemnicy przedsiębiorstwa, logując się do jego systemu informatycznego poza miejscem pracy i w trakcie zwolnienia lekarskiego. Powódka zarzuciła pozwanej, iż ta nie powiadomiła o zamiarze zwolnienia powódki organizacji związkowej funkcjonującej w zakładzie pozwanej.

W odpowiedzi na pozew pozwana Przedsiębiorstwo Handlowe (...) spółka z o.o. w Ś. dawna nazwa Przedsiębiorstwo Handlu (...) Sp. z o.o. w Ś., wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podniosła, że rozwiązanie umowy o pracę z powódką było w pełni uzasadnione i zgodne z prawem. Powódka bowiem przebywając na zwolnieniu lekarskim wielokrotnie, nie mając ku temu powodów, logowała się do jej systemu informatycznego, sprawdzając dane kontrahentów, marże, zakupy, sprzedaż i inne dane stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, dokonywała eksportu tych danych, drukując je dla własnych potrzeb. Pozwana podniosła, iż powódka zawarła z pozwaną dnia 06.11.2009r. Aneks nr 2 do umowy o pracę, w którym wskazała, iż obowiązuje powódkę „zakaz zajmowania się interesami konkurencyjnymi”. Mimo zakazu, powódka w dniu 18.11.2013r. wzięła udział w nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników spółki Biuro (...) Sp. z o.o. w T., związanej z nią rodzinnie, głosowała za zmianą nazwy spółki na P.H.U. (...) Sp. z o.o. w T., za rozszerzeniem zakresu działalności spółki o dziedziny niezwiązane z dotychczasową działalnością spółki a konkurencyjne względem pozwanej. Dodatkowo pozwana wskazała, że powódka posiada w w/w spółce 7,5% udziałów.

Wyrokiem z dnia 22.06.2016r. w sprawie o sygn. akt IV P 351/14 Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział IV Pracy:

- w pkt 1 oddalił powództwo w całości,

- w pkt 2 zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.001,88 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył co następuje:

Pozwana Przedsiębiorstwo Handlowe (...) Sp. z o.o. w Ś., w okresie spornym pozostawała jednoosobową spółką Skarbu Państwa.

Powódka J. O. (1) została zatrudniona w pozwanej spółce w charakterze głównej księgowej początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny do dnia 09.07.2001r., a następnie w oparciu o umowę na czas nieokreślony. Stanowisko pracy powódki pozostało bez zmian. Uchwałą Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej Spółki z dnia 07.10.2009 r. powódka została powołana na stanowisko Prezesa Zarządu – Dyrektora Finansowego Spółki. Powódka została zatrudniona na powyższym stanowisku na okres kadencji Zarządu Spółki. Wynagrodzenie dla powódki, jako Prezesa Zarządu odpowiadało wysokości 2 -krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw. Zgodnie z zaświadczeniem z dnia 20.08.2014r. średnie miesięczne wynagrodzenie powódki wyniosło 7.750,70 zł brutto.

Będąc prezesem spółki powódka jednocześnie nadal była pracownikiem pozwanej zatrudnionym na stanowisku Dyrektora Finansowego. Powódce przysługiwała trzymiesięczna odprawa w przypadku wygaśnięcia lub rozwiązania umowy o pracę z innych przyczyn niż naruszenie podstawowych obowiązków wynikających ze stosunku zatrudnienia. Powódka była zobowiązana do zachowania w tajemnicy, nie ujawniania i nie wykorzystywania (za wyjątkiem używania lub ujawniania za wiedzą i w porozumieniu z organami pozwanej) jakichkolwiek informacji o poufnym charakterze, nabytych w czasie trwania zatrudnienia. W związku z zatrudnieniem na stanowisku Prezesa Zarządu

Spółki – Dyrektora Finansowego nie mogła, bez zgody pozwanej, zajmować się interesami konkurencyjnymi, ani też uczestniczyć w spółce konkurencyjnej jako wspólnik spółki cywilnej, spółki osobowej lub jako członek organu spółki kapitałowej bądź uczestniczyć w innej konkurencyjnej osobie prawnej jako członek organu. Z dniem 04.10.2013r. mandat powódki na stanowisku Prezesa Zarządu pozwanej Spółki wygasł.

Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim w okresach od dnia 09.10.2013r. do dnia 31.12.2013r., od dnia 07.01.2014r. do dnia 07.07.2014r. W dniach 2 i 3.01.2014r. powódka korzystała z urlopu na żądanie. Powódka powróciła do pracy u pozwanej dnia 08.07.2014 r.

Po powrocie powódki do pracy w dniu 11.07.2014r. pozwana rozwiązała z powódką za wypowiedzeniem umowę o pracę na czas nieokreślony. W piśmie wypowiadającym umowę o pracę pozwana wskazała 3 przyczyny wypowiedzenia stanowiące naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych:

1. zajmowanie się przez powódkę, wspólnie z członkami jej rodziny oraz byłym pracownikiem pozwanej, interesami konkurencyjnej spółki, działającej na tym samym rynku, w tym udział w zgromadzeniu wspólników spółki konkurencyjnej w dniu 13.01.2014 r.;

2. używanie przez powódkę, bez wiedzy i porozumienia z organami pozwanej poufnych informacji, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa pracodawcy – pozwanej, w tym katalogu dostawców i odbiorców towarów, ceny sprzedawanych towarów, wysokość marż poprzez logowanie się do systemu informatycznego pracodawcy z komputera spoza siedziby zakładu w trakcie trwania zwolnienia lekarskiego.

3. uczestniczenie, w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim, w Targach Rolniczych w K. w dniu 07.03.2014r. i reprezentowaniu przez powódkę interesów Spółki konkurencyjnej – (...).

Powódka otrzymała wypowiedzenie w obecności Prezesa Zarządu pozwanej, R. Z. oraz M. K.. Na spotkaniu powódka została poinformowana o przyczynach rozwiązania z nią umowy o pracę. W trakcie rozmowy powódka przyznała, że posiada 7,5% udziałów w spółce (...) działającej na terenie województwa (...). Zaprzeczyła, iż logowała się do systemu finansowo – księgowego pozwanej poza siedzibą pracodawcy. Zaprzeczyła również, że uczestniczyła w (...) targach w dniu 07.03.2014r. Początkowo powódka nie chciała podpisać odbioru wypowiedzenia, wyraziła chęć konsultacji z prawnikiem. Ostatecznie powódka podpisała wypowiedzenie.

Sąd Rejonowy ustalił, że powódka nie jest członkiem związków zawodowych i nie wystąpiła do związku o ochronę. Prezes Zarządu pozwanej spółki, R. Z., ustnie zwrócił się do (...) o wyrażenie stanowiska dotyczącego zamiaru zwolnienia powódki, wiedział iż powódka nie jest członkiem organizacji. Związek Zawodowy w piśmie z dnia 10.07.2014r. oświadczył, że powódka nie jest członkiem działającej w Spółce zakładowej organizacji związkowej oraz nie korzysta z obrony swoich praw pracowniczych przez tę organizację.

Po otrzymaniu wypowiedzenia w okresie od dnia 14.07.2014r. do dnia 27.07.2014r.

powódka skorzystała z urlopu wypoczynkowego, a następnie od dnia 28.07.2014r. do chwili obecnej powódka przebywa na zwolnieniu lekarskim.

Pozwana spółka w 2007r. została przekształcona w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa. Firma istnieje na rynku od wielu lat i przedmiotem jej działalności jest sprzedaż wynajem i dzierżawa maszyn i urządzeń rolniczych. Na rynku rolniczym jest to firma bardzo znana i rozpoznawalna. Obecnie nazwa spółki brzmi Przedsiębiorstwo Handlowe (...) Spółka z o.o. w Ś..

W trakcie trwania procesu restrukturyzacji pozwanej doszło do zmiany zarządu spółki z uwagi na fakt, że 4 października 2013r. z dniem odbycia walnego zgromadzenia wspólników wygasł mandat powódki na stanowisku prezesa zarządu i w jej miejsce został powołany na to stanowisko R. Z., który tą funkcję pełni do chwili obecnej.

Po wygaśnięciu mandatu powódki na stanowisku Prezesa Zarządu powódka praktycznie zaprzestała świadczenia pracy bowiem od dnia 9 października 2013r. do dnia 8 lipca 2014r. była w pracy nieobecna przebywając na długotrwałym zwolnieniu lekarskim i wykorzystując urlopy.

Do pracy wróciła dopiero dnia 9 lipca 2014r. W trakcie nieobecności w pracy nie kontaktowała się z firmą jak również nie wykonywała żadnych obowiązków na rzecz zakładu pracy. W tym czasie jednak przebywając na zwolnieniu lekarskim powódka wielokrotnie logowała się do systemu informatycznego pozwanej, drukowała listy kontrahentów, przeglądała listy kontaktów, środki trwale pozwanej.

Obowiązki księgowej w pozwanej spółce wykonywała K. S.. Powódka w tym czasie nie pomagała jej w sprawach finansowych i księgowych. Pracownica ta podczas zwolnienia lekarskiego powódki tylko raz kontaktowała się z powódką w celu poinformowania ją o wygaśnięciu mandatu Prezesa Zarządu oraz na temat kontynuacji przez nią ubezpieczenia w (...).

W okresie sprawowania przez powódkę funkcji Prezesa Zarządu pozwanej powódka nie zajmowała się wykonywaniem sprawozdań finansowych, sprawozdań do Ministerstwa, do GUS. Wszystkie te sprawozdania wykonywała główna księgowa K. S., która w zakładzie pracuje od 1984r. Powódka powyższe sprawozdania przygotowywała w okresie wcześniejszym, gdy jeszcze nie była prezesem spółki do 2009r.

W trakcie zatrudnienia powódki w pozwanej spółce w dniu 21.07.2008 r. C. O. oraz J. O. (2), mąż i syn powódki, przed notariuszem zawarli umowę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółka miała działać pod firmą Biuro (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.. Przedmiot działalności spółki związany był głównie z tłumaczeniami, ubezpieczeniami, doradztwem w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej, pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, a nadto finansową działalnością usługową – księgowość, rachunkowość, doradztwo podatkowe. J. O. (2) objął 99 udziałów o łącznej wartości nominalnej 49.500,00 zł, C. O. objął 1 udział o wartości nominalnej 500,00 zł. Organami spółki było zgromadzenie wspólników i zarząd. Dnia 13.02.2009r. powódka przystąpiła do w/w spółki. Objęła 8 udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym spółki o łącznej wartości nominalnej 4.000,00 zł. Udziały pokryła aportem w postaci prowadzonego przez nią w ramach działalności gospodarczej przedsiębiorstwa pod nazwami Biuro (...) i Biuro Usług (...) z siedzibą w T..

Na posiedzeniu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki Biuro (...) Sp. z o.o. zarówno w dniu 18.11.2013r. jak i w dniu 13.01.2014r. powzięto uchwały identycznej treści. Mianowicie zmieniono umowę spółki w ten sposób, że jej § 2 otrzymał nowe brzmienie: „Spółka działać będzie pod firmą : Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) Sp. z o.o. Powołano oddział Spółki z siedzibą w B., który zajmuje się sprzedażą sprzętu rolniczego. Dodano kolejne numery (...) rozszerzając tym samym działalność Spółki między innymi o sprzedaż hurtową maszyn i urządzeń rolniczych oraz dodatkowego wyposażenia, wynajem i dzierżawę tychże maszyn, transport drogowy towarów, sprzedaż hurtowa paliw i produktów pochodnych, naprawę i konserwację maszyn. Spółka działa na terenie województwa (...) oraz powiatów ościennych. Prezesem Zarządu Spółki (...) jest C. O., J. F. jest jej prokurentem. W Spółce zatrudniony jest w oparciu o umowę o pracę na stanowisku dyrektora zarządzającego. Wcześniej pracował w pozwanej spółce. Natomiast mąż powódki przed październikiem 2013r. nie zajmował się handlem sprzętem rolniczym, z wykształcenia jest ekonomistą. Spółka (...) nie posiada własnych pojazdów ciężarowych.

Powódka wzięła udział w dniu 18.11.2013r. w nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników spółki Biuro (...) Sp. z o.o., na którym zmieniono nazwę spółki i rozszerzono działalność spółki o handel maszynami i sprzętem rolniczym. Uchwała nie została sporządzona w formie aktu notarialnego. Dnia 13.01.2014r. z udziałem powódki podjęto uchwałę o identycznej, jak dnia 18.11.2013r., treści. Uchwała była sporządzona w formie akt notarialnego. Powódka głosowała „za”. Powódka posiada 7,5% udziałów w Spółce (...).

Sąd I instancji ustalił ponadto, że dnia 07.03.2014r. powódka uczestniczyła w Targach Rolniczych odbywających się w K.. Obecny był z nią J. F., były pracownik pozwanej, a zatrudniony obecnie na stanowisku dyrektora w Spółce (...). Powódka podczas targów spotkała się ze znajomymi, z którymi współpracowała będąc Prezesem Zarządu pozwanej

spółki. Prowadziła rozmowy z Prezesem firmy (...). Na targach obecna była M. T. – kierownik sprzedaży w firmie (...) S.A. Z firmą tą od 2014r. współpracuje Spółka (...). Firma ta współpracuje również z pozwaną Spółką. Powódka towarzysko rozmawiała z P. K., który pracując w (...) Ltd B. nie współpracował nigdy ze Spółką (...).

Zatrudniony w spółce męża powódki J. F. od dnia 02.05.2012r. do dnia 31.10.2013r. wykonywał zlecenia dla pozwanej Spółki. Pośredniczył przy zawieraniu umów sprzedaży maszyn i urządzeń rolniczych oraz części do nich, reklamował towary, udzielał instruktażu maszyn i objaśnień oraz wyszukiwał potencjalnych nabywców. Zleceniobiorcą obowiązywała tajemnica handlowa w zakresie uzyskanych informacji handlowych o Spółce. To powódka, jako Prezes Zarządu zawierała z J. F. umowy zlecenia. Od lutego 2014r. rozpoczął współpracę ze Spółką (...), w dniu 07.03.2014r. wspólnie z powódką uczestniczył w Targach Rolniczych w K., rozmawiał z P. K. – kierownikiem sprzedaży i marketingu firmy (...), z którym wielokrotnie współpracował wykonując zlecenie dla pozwanej.

K. S., księgowa w pozwanej spółce, od 2009r. sporządzała sprawozdania finansowe, sprawozdania do Ministerstwa oraz sprawozdania do GUS. W początkowej fazie wdrażania u pozwanej programu księgowego (...) kwiecień 2009r. – pojawiały się komplikacje związane z działaniem programu, które obecnie już nie występują. Wtedy pomagała jej powódka. Świadek potrafi obsługiwać powyższy program, pracuje w nim od 2009r. K. S., w okresie przebywania powódki na zwolnieniu lekarskim, nie prosiła powódki o pomoc przy sporządzaniu sprawozdań. Świadek, sporządzając sprawozdania, posilkowała się wzorami powódki.

W niniejszej sprawie powódka konsekwentnie podtrzymywała, iż nie prowadziła żadnej działalności konkurencyjnej względem pozwanej Spółki, zatem ta nie miała powodu rozwiązania z nią stosunku pracy. W ocenie powódki przyczyną wskazania takich właśnie podstaw zwolnienia jej z pracy jest to, iż w takiej sytuacji pozwana Spółka nie ma obowiązku wypłacenia powódce odprawy, której kwota wynosi ponad 23.000 zł. I tylko to jej zdaniem legło u podstaw wskazania w wypowiedzeniu nieprawdziwych przyczyn zwolnienia.

Sąd Rejonowy podniósł, że takiemu stanowisku powódki przeczą jednak zgromadzone i poddane dogłębnej analizie dowody. Powódka twierdziła, iż nie pomagała mężowi w rozszerzeniu działalności spółki (...) w lutym 2014r., kiedy to spółka ta otworzyła oddział zajmujący się wyłącznie sprzedażą maszyn rolniczych oraz ich serwisem i wynajmem. Twierdziła, że powyższe zmiany przeprowadzone w spółce (...), która do tej pory zajmowała się księgowością i doradztwem podatkowym, zainicjował i przeprowadził były pracownik pozwanej spółki, J. F.. Również świadek J. F. przedstawiał taką właśnie wersję wydarzeń, wskazując, iż to właśnie on zwrócił się do męża powódki i zaproponował mu rozszerzenie działalności o handel sprzętem rolniczym, a więc działalność tożsamą z działalnością pozwanej. Sąd Rejonowy nie odmówił kategorycznie prawdziwości tejże wersji, możliwym bowiem zdaniem Sądu mogło być, iż J. F. rzeczywiście organizował całą działalność oddziału spółki (...), a obecnie (...), z uwagi na przebywanie przez powódkę na długotrwałym zwolnieniu lekarskim. Być może to właśnie on pod względem technicznym zajmował się rozszerzeniem działalności. Jednak zdaniem Sądu meriti, aby sytuacja taka mogła zaistnieć, świadek musiał w jakiś sposób skontaktować się z mężem powódki i rozpocząć z nim negocjacje dotyczące zmiany profilu działalności jego firmy. W ocenie Sądu Rejonowego to właśnie powódka była łącznikiem między J. F. a swoim mężem. Zarówno powódka, jaki i świadek znali się z pracy u pozwanej, posiadali wiedzę na temat profilu działalności pozwanej, na temat jej kontrahentów, dostawców, marż i cenników. Jednakże bez wątplenia wiedza powódki była o wiele szersza i bogatsza z uwagi na wieloletnią pracę u pozwanej jak i na zajmowane stanowisko, z którym to wiązał się dostęp powódki do wszystkich możliwych informacji spółki.

Zdaniem Sądu Rejonowego stanowisku powódki, iż nie prowadziła działalności konkurencyjnej przeczą również inne fakty. Mianowicie to, że logowała się do systemu spółki w tym okresie, gdy spółka męża zmieniała nazwę i rozszerzała działalność, sprawdzała w systemie ceny towarów marże i kontrahentów. Poza tym niemożliwym jest, co wynika z doświadczenia życiowego oraz zasad logiki, aby osoba o tak rozległej wiedzy z zakresu obrotu maszynami rolniczymi oraz kontaktach jak powódka, zupełnie odcięła się od działalności męża i nie pomagała mu w żaden sposób, nie wspierała, nie służyła radą, nie przekazywała kontaktów i informacji cennych dla nowego zupełnie podmiotu, zwłaszcza, iż mąż oraz syn powódki nie mieli nigdy do czynienia ze sprzedażą maszyn rolniczych. Mąż powódki jest

przecież z wykształcenia ekonomistą i do tej pory zajmował się wyłącznie doradztwem księgowo-rachunkowym i podatkowym na co wskazywał profil działalności jego firmy jak i sama nazwa (...).

Dodatkowo Sąd I instancji podkreślił, iż powódka posiada 7,5% udziałów w Spółce (...), zatem i ona osobiście musiała być zainteresowana rozwojem spółki i jak najlepszą i najefektywniejszą jej działalnością. Z dokumentów wynika, że w dniu 18.11.2013r. powódka wzięła udział w nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników spółki Biuro (...) Sp. z o.o., na którym podjęto uchwałę za zmianą nazwy spółki na nazwę P.H.U. (...) Sp. z o.o., rozszerzeniem zakresu jej działalności na handel i wynajem maszyn i urządzeń rolniczych. Uchwała nie została sporządzona w formie aktu notarialnego, dlatego też dnia 13.01.2014r. również z udziałem powódki podjęto uchwałę o identycznej, jak dnia 18.11.2013 r., treści. Uchwała była już sporządzona w formie akt notarialnego i mogła stanowić podstawę wpisu do KRS. Powódka głosowała „za”, zatem była świadoma zmian następujących w spółce.

Sąd Rejonowy zaznaczył, że na niekorzyść powódki przemawiają również jej wielokrotne logowania się do systemu informatycznego pozwanej spółki w okresie jej zwolnienia lekarskiego. Powódka twierdziła, iż czyniła to z troski o dobro pozwanej oraz z chęci udzielania pomocy księgowej pozwanej spółki. Powyższe nie znalazło jednak potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Nie potwierdziła tego zarówno księgowa, której powódka miała rzekomo pomagać, ani też zeznania obecnego Prezesa pozwanej spółki, który wskazał, iż nikt nie udzielił powódce zgody na logowanie się i pozyskiwanie wrażliwych danych spółki, a w sytuacji kiedy powódka została pozbawiona dostępu do systemu, już nie zależało jej na dobru pozwanej spółki, gdyż nie poinformowała nikogo, że dostępu tego już nie posiada i nie może wspierać księgowej oraz troszczyć się o sprawy spółki. Gdyby, jak twierdzi powódka, tak bardzo zależało jej na dobru pozwanej spółki z którą rzekomo tak bardzo się utożsamiała, to nie przebywałaby na tak długim zwolnieniu lekarskim i nie wykorzystywała dodatkowo jeszcze urlopów w tym urlopu na żądanie, tylko starała się wrócić jak najszybciej do pracy.

Sąd I instancji podkreślił, iż powódka w rozmowie z obecnym prezesem pozwanej początkowo stanowczo zaprzeczała, aby łączyły ją bliższe stosunki ze Spółką (...), twierdziła, iż zna tę spółkę jak wszystkie inne handlujące sprzętem i maszynami rolniczymi, przyznała, iż jest udziałowcem Spółki dopiero w momencie wykazania tego faktu przez Prezesa R. Z.. Wszystkie zatem powyżej wskazane okoliczności świadczą zdaniem Sądu meriti o tym, iż powódka nie tylko miała świadomość zmian zachodzących w należącej do niej częściowo spółce, ale sama zmiany te popierała oraz wspierała ich wprowadzanie. W ocenie Sądu Rejonowego nawet nazwa Spółki (...) świadczyć może o chęci utożsamiania zupełnie nowego podmiotu, na bardzo nasycenym już rynku, z długoletnią działalnością pozwanej spółki (...). Nazwy są bardzo zbliżone, przeciętny odbiorca mógłby uznać, iż spółka (...) stanowi oddział pozwanej spółki, zwłaszcza, że (...) działalność w zakresie handlu sprzętem rolniczym prowadzi poprzez swój oddział w B., a nie w T..

Powyższe zatem zdaniem Sądu Rejonowego jednoznacznie wskazuje, iż nie można dać wiary powódce w zakresie nieświadomości i braku wpływu na zmiany zachodzące w spółce, w której jest udziałowcem, ani też w zakresie braku wykazywania inicjatywy podczas prowadzenia przez tę spółkę działalności. Stanowisko powódki w tym zakresie zdaje się być jedynie stanowiskiem ukutym na potrzeby niniejszego postępowania, mającym przedstawić powódkę jako osobę pokrzywdzoną działaniami obecnego prezesa pozwanej spółki. Stanowisko takie jednak nie jest w żadnej mierze przekonujące, wiedza powódki, logowanie się bez potrzeby oraz bez polecenia ze strony pracodawcy – pozwanej spółki – do jej systemu informatycznego zawierającego dane wrażliwe i kluczowe, uczestnictwo w nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników spółki (...) i popieranie w niej zmian świadczą, iż dwie pierwsze przyczyny wypowiedzenia z dnia 11.07.2014r. są w pełni uzasadnione, a pozwana spółka rozwiązała z powódką umowę o pracę zgodnie z przepisami prawa. Co prawda powódka podnosiła, iż jako dyrektor pozwanej spółki, po zaprzestaniu pełnienia funkcji prezesa spółki nie podpisywała umowy o zakazie konkurencji, co potwierdził obecny prezes pozwanej, to jednak w ocenie Sądu Aneks do umowy o pracę z dnia 08.05.2001r., a podpisany dnia 06.11.2009r. obowiązywał powódkę zarówno jako pełniącą funkcję prezesa, jak i jako pracownika. W związku z tym powódka winna była przestrzegać zapisów zawartych w aneksie, a zwłaszcza w jego § 8.

Powódce zarzucono również, iż brała, podczas przebywania na zwolnieniu lekarskim, udział w Targach Rolniczych w K., gdzie reprezentowała interesy spółki (...). Informacja taka nie została jednak całkowicie potwierdzona. O ile wykazano, iż powódka rzeczywiście uczestniczyła w Targach, czemu zresztą nie zaprzeczała, o tyle nie udało się potwierdzić, iż reprezentowała na targach interesy spółki (...). Nie potwierdziły tej okoliczności zeznania świadków, którzy wskazywali jedynie, że powódka w Targach uczestniczyła i rozmawiała z niektórymi świadkami, jednak na tematy czysto towarzyskie i dotyczące wyłącznie jej osoby, jako byłej prezes pozwanej spółki. Zatem nie można kategorięcznie stwierdzić, iż trzecia z przyczyn rozwiązania z powódką umowy o pracę, a zawarta w oświadczeniu z dnia 11.07.2014r. jest słuszna i zgodna ze stanem rzeczywistym. Niemniej jednak dwie pozostałe przyczyny stanowiły na tyle zdaniem Sądu I instancji znaczące naruszenie zapisów Aneksu z dnia 06.11.2009r., a także obowiązków pracowniczych, iż mogły stanowić dostateczną i samoistną przyczynę rozwiązania z powódką umowy o pracę.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W niniejszej sprawie powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z przepisem art. 32 § pkt 3 k.p. w zw. z art. 30 § 2¹ – 5 k.p. każda ze stron może rozwiązać za wypowiedzeniem umowę o pracę zawartą na czas nieokreślony. Oświadczenie o wypowiedzeniu powinno mieć formę pisemną, a jeżeli pochodzi od pracodawcy powinno dodatkowo wskazywać przyczynę uzasadniającą wypowiedzenie oraz pouczenie o możliwości odwołania się do sądu pracy.

Powszechnie przyjmuje się, że podanie przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie umowy o pracę powinno polegać na wskazaniu konkretnych zarzutów pod adresem pracownika. Przyczyna powinna mieć charakter konkretny i rzeczywisty (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.05.1999r., I PKN 47/99, OSNAPiUS 2000, z. 14, poz. 548).

Bez wątplenia materiał dowodowy potwierdził przyczyny wypowiedzenia powódce umowy o pracę niemalże całkowicie. Pozwana nie wykazała jedynie, iż w rzeczywistości powódka na Targach reprezentowała spółkę (...) i prowadziła w jej imieniu rozmowy handlowe z niekorzyścią dla spółki pozwanej.

Skoro zatem zdaniem Sądu I instancji powódka była obowiązana do przestrzegania zakazu prowadzenia działalności konkurencyjnej względem swojego pracodawcy – pozwanej spółki, to winna była poinformować obecne władze pozwanej, iż taką działalność zamierza podjąć, a nadto winna była powstrzymać się od logowania się i korzystania z systemu pozwanej spółki, w którym to spółka przechowywała dane kontrahentów, cenniki i inne informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa pozwanej.

Z powyższego wynika jednoznacznie, że powódka w sposób rażący naruszyła swoje obowiązki pracownicze, w związku czym pozwana uprawniona była zdaniem Sądu Rejonowego nawet do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę w trybie art. 52 k.p. czego jednak, ze względu na długotrwałą współpracę z powódką nie zrobiła, rozwiązując z powódką umowę o pracę za wypowiedzeniem. Zatem Sąd Rejonowy stwierdził, że mimo tak poważnych naruszeń powódki, pozwana spółka postąpiła bardzo szlachetnie, doceniając długoletnią współpracę z powódką oraz jej wkład w rozwój pozwanej spółki.

Biorąc powyższe pod uwagę, w sytuacji kiedy pozwana wykazała prawdziwość i zasadność przyczyn rozwiązania umowy o pracę z powódką Sąd Rejonowy w pkt 1 sentencji wyroku oddalił w całości żądanie powódki oparte na przepisie art.45 i art.47 k.p., tj. żądanie przywrócenia jej do pracy lub żądanie odszkodowania.

W pkt 2 sentencji wyroku o kosztach orzekł w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt. 1 w związku z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, obciążając powódkę obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej kwoty 1.001,88 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie ze spisem kosztów przedstawionym przez pełnomocnika pozwanej, obniżając jedynie zwrot kosztów o kwotę 17 zł opłaty

skarbowej od pełnomocnictwa procesowego z uwagi na to, że zgodnie z art.2 ust.1 pkt 1 ustawy o opłacie skarbowej w sprawach z zakresu prawa pracy radcowie i adwokaci są zwolnieni od ponoszenia kosztów opłaty skarbowej.

Apelację od wyroku złożyła powódka zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. naruszenie prawa materialnego przez wadliwą subsumcję stanu faktycznego lub nie zastosowanie przepisów prawa, a to:

a) art.38 k.p. w związku z art.45§1 k.p. oraz art.30 ust.1 ustawy z dnia 23.05.1991r. o związkach zawodowych przez pominięcie kwestii braku zawiadomienia przez pozwanego pracodawcę organizacji związkowej o zamiarze rozwiązania z powódką umowy o pracę, co stanowi naruszenie przepisów o wypowiedaniu umów o pracę,

b) art.2 pkt 9 i art.4 pkt 5 ustawy z dnia 21.08.1997r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne przez dowolne wnioskowanie, że posiadanie przez powódkę 7,5% udziałów w innej spółce stanowi wystarczającą podstawę do przyjęcia, iż powódka zajmowała się interesami konkurencyjnymi spółki, gdy z woli pracodawcy powódka w okresie zajmowania stanowiska prezesa pozwanej spółki mogła posiadać w innych spółkach prawa handlowego nie więcej niż 10% kapitału zakładowego i to w każdej z tych spółek, zaś każdego roku składała zgodnie z prawem oświadczenie majątkowe Ministrowi Skarbu,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, iż dwie przyczyny z trzech wskazanych w wypowiedzeniu uzasadniają wypowiedzenie umowy o pracę powódce, gdy dogłębna analiza wszystkich dowodów w sprawie prowadzi do wniosku, że przyczyny wypowiedzenia zawarte w oświadczeniu z dnia 11.07.2014r. nie są prawdziwe i rzeczywiste, mają charakter pozorny,

3. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na wynik sprawy, a to art.233 k.p.c. przez dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego z naruszeniem reguł k.p.c. – obiektywizmu i doświadczenia życiowego, przesłuchanie świadka M. K. na okoliczność treści sporządzonej przez nią notatki służbowej, gdy świadek nic nie wiedział na temat przyczyn wypowiedzenia umowy o pracę powódce, a zeznania tego świadka stanowiły procesową próbę uzupełnienia postępowania ,

Powódka podniosła również zarzut niewłaściwego przyznania kosztów zastępstwa procesowego stronie pozwanej przez:

- zastosowanie sześciokrotnej stawki minimalnej, bez szczegółowego wyjaśnienia w uzasadnieniu wyroku w oparciu o jakie kryteria stawka ta została przyjęta,

- przyznanie kosztów 641,88 zł dojazdu na rozprawy samochodem bez wskazania numeru rejestracyjnego tego pojazdu, co uniemożliwia procesową weryfikację, czy pojazd taki jest wykorzystywany do takiej działalności.

Wskazując na powyższe zarzuty powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez przywrócenie jej do pracy na dotychczasowych warunkach bądź orzeczenie odszkodowania, jeżeli Sąd ustali, że przywrócenie do pracy jest obecnie niecelowe, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Powódka złożyła również wniosek o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji powódka podniosła, iż w sytuacji, gdy przestała być Prezesem Zarządu pozwanej spółki nie miały już do niej zastosowania wszystkie zapisy Aneksu do umowy o pracę z dnia 06.11.2009r., w szczególności §8 tegoż aneksu, gdy dotyczyły one wcześniejszego stanu od dnia 06.10.2009r. do dnia 04.10.2013r. Dalej wskazała, iż z doświadczenia życiowego wynika, że mało prawdopodobnym jest by po dniu 04.10.2013r. mogła pozostawać w bezkolizyjnej emocjonalnie podległości służbowej wobec „ nowego ” Prezesa i należało się liczyć z tym, że nowy zarząd będzie chciał zbudować własny zespół. Nie można przyjąć, iż powódka prowadziła działalność konkurencyjną względem pozwanej spółki, gdy pracodawca ustawowo dopuścił posiadanie przez określone osoby nie więcej niż 10% udziałów w innych spółkach – stąd nie jest prawnie dopuszczalne wyciąganie negatywnych konsekwencji prawnych

względem powódki, która posiadała 7,5 % udziałów w spółce prawa handlowego, a więc postępowała zgodnie z prawem. Powódka przez kilkanaście lat zajmowała u pozwanej stanowisko Dyrektora Finansowego – głównej księgowej, zatem szczegółowa wiedza na temat tak spółki jak i kontrahentów, marż, cenników „była w jej głowie” i nie potrzebowała poszukiwania wiedzy z innych źródeł, gdyby ją chciała wykorzystać w konkurencyjnej działalności, a czego nigdy nie uczyniła. Jeżeli logowała się w dostępnych bazach informatycznych, to mimo że była na zwolnieniu lekarskim, ciągle pozostawała w kręgu osób zarządzających spółką. Pozwana nie wykazała i nie potwierdziła, w którym momencie powódka naruszyła tajemnicę przedsiębiorstwa i komu te tajemnice przekazała. Powódka zarzuciła, iż Sąd Rejonowy nie dał wiary jej zeznaniom, a zeznaniom K. S., gdy tymczasem świadek ta pracuje nadal w pozwanej spółce i jest nadto jej prokurentem. Wreszcie podniosła, iż Sąd Rejonowy nie odniósł się do podniesionego w pozwie i na rozprawach zarzutu naruszenia prawa przez brak wystąpienia przez pozwaną do organizacji związkowej, gdyż to czy powódka była lub jest, czy też nie jest członkiem organizacji związkowej nie znosi obowiązku prawnego pracodawcy konsultacji zamiaru wypowiedzenia umowy o pracę. Powódka powołała się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2012r. II PZP 3/12 i uchwałę 7 sędziów tegoż Sądu z dnia 21.11.2012r. PZP 6/12.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o jej oddalenie i zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według przedłożonego spisu kosztów, a w razie jego braku, według norm przepisanych.

Rozpoznając apelację Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powódki J. O. (1) nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadził właściwe i wyczerpujące postępowanie dowodowe, a jego ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego nie narusza granic określonych przez przepis art. 233§1 k.p.c. Sąd Rejonowy bowiem prawidłowo, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego dokonał oceny zebranych dowodów i wyciągnął właściwe wnioski, które legły u podstaw zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy w pełni podzielił ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne Sądu I instancji i przyjął je za własne.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 22.04.1997r. (II UKN 61/97 LEX nr 31200), jeżeli uzasadnienie orzeczenia pierwszoinstancyjnego sporządzone zgodnie z wymaganiami art.328§2 k.p.c. spotyka się z pełną aprobatą sądu drugiej instancji to wystarczy, że da on temu wyraz w treści uzasadnienia swego orzeczenia, bez powtarzania szczegółowych ustaleń faktycznych i wnioskowań prawniczych zawartych w motywach zaskarżonego orzeczenia.

Z ustalonego na tle stosowania art.30§4 k.p. orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że pracodawca ma obowiązek wskazania w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy o pracę konkretnej i rzeczywistej przyczyny uzasadniającej rozwiązanie, a więc przedstawienie konkretnego i prawdziwego zdarzenia lub zachowania, które w okolicznościach poprzedzających wypowiedzenie lub mu towarzyszących uzasadnia zdaniem pracodawcy wypowiedzenie stosunku pracy. Opis przyczyny musi umożliwiać jej konkretyzację w miejscu i czasie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.02.2000r., I PKN 514/99, z dnia 14.05.1999r., I PKN 47/99). Niewykonanie tego obowiązku jest naruszeniem przepisów o rozwiązaniu umów o pracę (por. wyrok z dnia 19.05.1997 r., I PKN 173/97, Do spełnienia dyspozycji art. 30§4 k.p. wystarczy, że przyczyna została prawidłowo skonkretyzowana i jest prawdziwa, tj. rzeczywiście istniejąca. Dopiero po stwierdzeniu, że tak jest sąd przystępuje do oceny zasadności wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy o pracę jest zwykłym środkiem rozwiązywania umów o pracę i jest między innymi uzasadnione wtedy, gdy od pracodawcy, z uwagi na naruszenie lub zagrożenie jego interesów, nie można oczekiwać, by pozostawał w stosunku pracy z danym pracownikiem.

Bez wątplenia przyczyny wypowiedzenia powódce umowy o pracę zostały należycie skonkretyzowane, okoliczności tej strona powodowa w toku całego postępowania zresztą nie kwestionowała. Pozwana spółka wypowiedziała powódce

umowę o pracę wskazując jako przyczynę naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych i sprecyzowała jakie zachowania powódki o takim naruszeniu świadczą, a mianowicie były to zachowania polegające na:

1. zajmowaniu się przez powódkę, wspólnie z członkami jej rodziny oraz byłym pracownikiem pozwanej, interesami konkurencyjnej spółki, działającej na tym samym rynku, w tym udział w zgromadzeniu wspólników spółki konkurencyjnej w dniu 13.01.2014r.,

2. używanie przez powódkę, bez wiedzy i porozumienia z organami pozwanej poufnych informacji, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa pracodawcy – pozwanej, w tym katalogu dostawców odbiorców towarów, ceny sprzedawanych towarów, wysokość marż poprzez logowanie się do systemu informatycznego pracodawcy z komputera spoza siedziby zakładu w trakcie trwania zwolnienia lekarskiego,

3. uczestniczenie, w trakcie przebywania na zwolnieniu lekarskim, w Targach Rolniczych w K. w dniu 07.03.2014r. i reprezentowaniu przez powódkę interesów Spółki konkurencyjnej – (...).

Zdaniem Sądu Okręgowego prawdziwość wymienionych powyżej przyczyn jak w pkt 1 i 2 znalazła pełne potwierdzenie w przeprowadzonym przed Sądem I instancji postępowaniu dowodowym.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż prawidłowo Sąd Rejonowy przyjął, iż Aneks do umowy o pracę z dnia 08.05.2001r., a podpisany dnia 06.11.2009r., w szczególności w zakresie §8, obowiązywał powódkę zarówno jako pełniącą funkcję Prezesa Zarządu, jak i jako pracownika. Z literalnego brzmienia §8 tegoż Aneksu wynika bowiem wyraźnie, iż dotyczy on pracownika, a zgodnie z §1 Aneksu powódka po wygaśnięciu mandatu Prezesa Zarządu (co nastąpiło w dniu 04.10.2013r.) nadal pozostawała pracownikiem pozwanej spółki na stanowisku Dyrektora Finansowego, pozostającym do dyspozycji Zarządu.

Wbrew temu, co twierdzi powódka w apelacji, Sąd Rejonowy w żadnym wypadku nie uznał, iż posiadanie przez nią 7,5% udziałów w innej spółce stanowiło wystarczającą podstawę do przyjęcia, iż powódka zajmowała się interesami konkurencyjnymi. Zresztą pozwana spółka takiego faktu posiadania udziałów w innej spółce nie wskazywała jako przyczynę wypowiedzenia powódce umowy o pracę. Wręcz przeciwnie, Sąd pierwszej instancji powołał się na inne okoliczności świadczące o zajmowaniu się przez powódkę interesami konkurencyjnymi w stosunku do pozwanej spółki.

Słusznie przyjął Sąd Rejonowy, iż o zajmowaniu się przez powódkę interesami konkurencyjnymi świadczy fakt, iż powódka zarówno w dniu 18.11.2013r. jak i w dniu 13.01.2014r. wzięła udział w nadzwyczajnym zgromadzeniu wspólników spółki Biuro (...) Sp. z o.o. należącej do jej męża, na którym podjęto uchwały o zmianie nazwy spółki na nazwę P.H.U. (...) Sp. z o.o. i rozszerzeniu zakresu jej działalności na handel i wynajem maszyn i urządzeń rolniczych, a więc na działalność pokrywającą się z działalnością pozwanej spółki i stąd będącą niewątpliwie działalnością konkurencyjną, przy czym powódka głosowała „za”, zatem była świadoma zmian następujących w spółce, aktywnie je popierała. Nadto w tym okresie, gdy spółka męża powódki zmieniała nazwę i rozszerzała działalność, powódka przebywając równocześnie na zwolnieniu lekarskim bez wiedzy i zgody pozwanej spółki logowała się do jej systemu informatycznego i pozyskiwała poufne informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, w tym m.in. sprawdzała ceny towarów, marże, kontrahentów. Rację ma Sąd Rejonowy,

iż nieprawdopodobnym jest, aby powódka, która bezsprzecznie posiadała z racji długoletniego zatrudnienia w pozwanej spółce i zajmowanego stanowiska kierowniczego szeroką wiedzę z zakresu obrotu maszynami rolniczymi i znajomość rynku w tej branży nie pomagała mężowi w żaden sposób, nie służyła radą, nie przekazywała kontaktów i w/w informacji istotnych dla nowo powstałej spółki

(...), zwłaszcza, iż mąż oraz syn powódki nie mieli nigdy do czynienia ze sprzedażą maszyn rolniczych, gdy mąż powódki z wykształcenia jest ekonomistą i wcześniej zajmował się wyłącznie doradztwem księgowo-rachunkowym i podatkowym.

Słusznie również Sąd Rejonowy stwierdził, iż nazwa Spółki (...) – niezwykle zbliżona do nazwy pozwanej spółki (...) świadczyć może o chęci utożsamiania zupełnie nowego podmiotu, z długoletnią działalnością pozwanej spółki (...), która na rynku, w zakresie swojej branży, jest dobrze rozpoznawalna.

Nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego, iż wskazane wcześniej w pkt 1 i 2 przyczyny wypowiedzenia powódce umowy o pracę, które okazały się prawdziwe, uzasadniały to wypowiedzenie, w szczególności prowadzenie przez powódkę interesów konkurencyjnych stanowiło realne zagrożenie dla interesów pracodawcy – pozwanej spółki. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 01.07.1998r. (sygn. akt I PKN 218/98 LEX nr 36978) podjęcie działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy generalnie zawsze uzasadnia wypowiedzenie umowy o pracę na czas nie określony, to jest zarówno wtedy, gdy pracownik prowadzi ją wbrew umowie o zakazie konkurencji jak również wtedy, gdy takiej umowy strony stosunku pracy nie zawarły. Zgodnie bowiem z art.100 §2 pkt 4 k.p. pracownik ma obowiązek dbania o dobro zakładu pracy, chronienia jego mienia oraz zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę. Przepis ten nakłada na pracownika obowiązek pozytywnego zachowania się, a zarazem tym bardziej wymaga od niego powstrzymania od zaniechania od określonych działań, jeżeli godzą w dobro zakładu pracy (zwłaszcza prowadzenia działalności konkurencyjnej). Zakaz wynikający z tego przepisu jest szerszy(dalej idący) niż ten, który jest następstwem zawarcia umowy na podstawie art.101(1) k.p. (umowy o zakazie konkurencji).

W ocenie Sądu Okręgowego zarzuty apelacyjne dotyczące błędnego ustalenia stanu faktycznego oraz niewłaściwej, zdaniem powódki, oceny materiału dowodowego sformułowane zresztą dość lakonicznie, mają charakter polemizujący z przyjętymi przez Sąd Rejonowy prawidłowymi ustaleniami faktycznymi, bez skutecznego podważenia przyjętych za udowodnione okoliczności. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego zaprezentowane w wyroku z dnia 14.03.2002r. (IV CKN 859/00 LEX nr 53923), iż przepis art.233§1 k.p.c. przyznaje sądowi swobodę w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a zarzut naruszenia tego uprawnienia tylko wtedy może być uznany za usprawiedliwiony, jeżeli sąd zaprezentuje rozumowanie sprzeczne z regułami logiki bądź doświadczenia życiowego. Wyłącznie w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej, albo wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo – skutkowych, to wówczas przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Nie jest wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął to sąd wadze poszczególnych dowodów i odmiennej ocenie niż ocena sądu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 08.04.2009r. II PK 261/08 LEX nr 707877).

W niniejszej sprawie – jak już to wskazano wcześniej - Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny materiału dowodowego i wywiódł właściwe wnioski zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Wydając orzeczenie słusznie dał wiarę zeznaniom świadków, popartych dodatkowo treścią zgromadzonej dokumentacji. Sąd odmówił wiary zeznaniom powódki w zakresie w jakim pozostawały w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym.

Zaznaczyć należy, iż okoliczność, że świadek K. S. jest pracownikiem pozwanej spółki nie podważa wiarygodności jej zeznań. Ocena zeznań świadków nie może ograniczać się do rodzaju stosunków łączących świadka ze stroną, ale powinna opierać się na zestawieniu treści zeznań z pozostałymi dowodami naświetlającymi okoliczności sprawy w sposób odmienny i na dokonaniu prawidłowego wyboru, po rozważeniu wynikłych sprzeczności w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dn. 22 września 2005r., III APa 60/05, LEX nr 215691).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego, a to art.38 k.p. w związku z art.30 ust.2 ustawy z dnia 23.05.1991r. o związkach zawodowych (Dz.U. z 2015r., poz.1881) przez pominięcie kwestii braku zawiadomienia przez pracodawcę organizacji związkowej o zamiarze rozwiązania z powódką umowy o pracę, co zdaniem powódki stanowi naruszenie przepisów o wypowiedaniu umów o pracę, to zarzut ten jest całkowicie bezzasadny.

Zgodnie z art.38 § 1 k.p. o zamiarze wypowiedzenia pracownikowi umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony pracodawca zawiadamia na piśmie reprezentującą pracownika zakładową organizację związkową, podając przyczynę uzasadniającą rozwiązanie umowy.

Z kolei z art.30 ust.2 ustawy z dnia 23.05.1991r. o związkach zawodowych (t.j. Dz.U. z 2015r. poz.1881) wynika, iż pracownik niezrzeszony w związku zawodowym ma prawo do obrony swoich praw na zasadach dotyczących pracowników będących członkami związku, jeżeli wybrana przez niego zakładowa organizacja związkowa wyrazi zgodę na obronę jego praw pracowniczych.

Już z samego uzasadniania powołanej przez powódkę na poparcie swoich twierdzeń uchwały Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 21.11.2012r. (III PZP 6/12LEX nr 1230078) wynika jednoznacznie, iż: „ obowiązek pracodawcy zasięgnięcia informacji o podleganiu obronie związkowej nie należy do procedury samego rozwiązania umowy o pracę. Dopiero nieprzeprowadzenie konsultacji stanowiłoby naruszenie przepisów prawa pracy, ale tylko wtedy, gdyby okazało się, że pracownik korzystał z obrony. Pracodawca może pominąć tę przedkonsultacyjną procedurę, gdy dysponuje wiedzą na temat objęcia lub nieobjęcia danego pracownika obroną związkową. Może też podjąć ryzyko pominięcia tej procedury o dokonać czynności z zakresu prawa pracy bez konsultacji, narażając się na wadliwość tej czynności (niezgodność z prawem), gdy okaże się, że pracownik był objęty obroną ”. Stanowisko takie jest ugruntowane w orzecznictwie. Zatem należy stwierdzić,

iż w niniejszej sprawie pozwana spółka jako pracodawca nie miała obowiązku zawiadamiać organizacji związkowej o zamiarze rozwiązania z powódką umowy o pracę, gdy powódka bezspornie nie była członkiem organizacji związkowej działającej w zakładzie pracy (o czym zresztą Prezes Zarządu pozwanej spółki - (...) wiedział, co wynika z jego zeznań), ani też nie zwracała się do organizacji związkowej o objęcie jej ochroną.

Bezzasadny jest również zarzut niewłaściwego przyznania przez Sąd I instancji kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art.98 §1 i §3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu stronie reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika zalicza się między innymi wynagrodzenie nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata. Wydatkiem jest również podróż pełnomocnika w celu wzięcia udziału w rozprawie.

Zdaniem Sądu Okręgowego przyznanie pozwanej spółce kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotnej, a więc maksymalnej stawki przewidzianej w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu - §12 ust.1 pkt 1 w związku z §2 ust.2 (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz.461) było w pełni uzasadnione w szczególności nakładem pracy pełnomocnika procesowego strony pozwanej, który sporządził odpowiedź na pozew, brał też udział praktycznie we wszystkich rozprawach jakie toczyły się w sprawie. Prawidłowo także Sąd I instancji zasądził na rzecz pozwanej kwotę 641,88 zł tytułem zwrotu wydatków – kosztów przejazdu pełnomocnika procesowego pozwanej na rozprawy do Sądu, zgodnie z przedstawionym przez pozwaną spisem kosztów. Całkowicie chybiony jest zarzut powódki braku wskazania numeru rejestracyjnego pojazdu, co uniemożliwia weryfikację, czy pojazd taki był wykorzystywany do prowadzonej działalności, gdy z całą stanowczością należy podkreślić, iż żaden przepis nie nakłada na pełnomocnik procesowego obowiązku udawania się na rozprawę pojazdem wykorzystywanym do prowadzenia działalności, czy też nawet własnym samochodem.

Reasumując, Sąd Okręgowy uznał zarzuty apelacji za nieuzasadnioną polemikę z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu I instancji. Postępowanie dowodowe, które zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy wykazało w sposób jednoznaczny, nie budzący żadnych wątpliwości, iż przyczyny wypowiedzenia powódce umowy o pracę wymienione w pkt 1 i 2 oświadczenia z dnia 11.07.2014r. były konkretne i prawdziwe, a samo wypowiedzenie uzasadnione. Niezależnie od tego podkreślić należy, iż wypowiadając powódce umowę o pracę pozwana i tak zastosowała łagodny sposób rozwiązania z powódką stosunku pracy zważywszy na niezaprzeczalny fakt, że powódka wykonywała pracę podczas długotrwałego zwolnienia lekarskiego, a więc wykorzystywała to zwolnienie sprzecznie z jego celem, stanowi ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych i jest okolicznością

uzasadniająca dyscyplinarne zwolnienie powódki w trybie art.52§1 pkt 1 k.p. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.07.1999r. I PKN 136/99 LEX nr 38466, z dnia 21.10.1999r. I PKN 308/99 LEX nr 45507).

W konsekwencji powyższego Sąd Okręgowy z mocy art. 385 k.p.c. w pkt 1 wyroku oddalił apelację jako bezzasadną.

O kosztach zastępstwa procesowego za drugą instancję Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §10 ust.1 pkt 1 i §9 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U., z 2015r., poz.1800 ze zm.).

Sędzia Przewodniczący Sędzia

(-) SSO Joanna Smycz (-) SSO Jolanta Łanowy – Klimek (-) SSR del. Renata Stańczak